

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ □ Αθήνα □ 17/12/2008

Διεθνής Οικονομική Κρίση
Προϋπολογισμός 2009

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ □ Το Οικονομικό Επιμελητήριο ως θεσμοθετημένος σύμβουλος της Πολιτείας, με τις προτάσεις του, επιδιώκει να συμβάλλει σε σχεδιασμούς μεθοδικούς και στοχευμένους.

Η κρίση θα πρέπει να γίνει αντιληπτή ως κρίση συστημική, που έχει την βάση της στον τρόπο ανάπτυξης του υφιστάμενου διεθνούς και ελληνικού οικονομικού συστήματος.

Τα βασικά χαρακτηριστικά του υφιστάμενου οικονομικού συστήματος τόσο διεθνώς όσο και στο εσωτερικό της χώρας μας τα οποία τίθενται υπό αμφισβήτηση λόγω της οικονομικής κρίσης είναι τα εξής :

- Η τιτλοποίηση των χρεών των δανειοληπτών – κυρίως χαμηλής πιστοληπτικής ικανότητας - και η εκχώρησή τους σε τρίτους με σκοπό την εξοικονόμηση κεφαλαίων για νέες δανειοδοτήσεις.
- Η διεθνής κινητικότητα των κεφαλαίων μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.
- Η δυνατότητα πρόσβασης στο φτηνό δανεισμό και επομένως, η ενσωμάτωση στο πιστωτικό σύστημα ομάδων πληθυσμού που κάποτε ήταν αποκλεισμένες.
- Η συμπίεση των μισθών και η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, δηλαδή η ελάττωση της διαπραγματευτικής ισχύος του κόσμου της εργασίας απέναντι στους εργοδότες, αποτελεί έναν όρο για την εκκόλψη και εκδήλωση της κρίσης.
- Ο διεθνής χαρακτήρας, του οικονομικού συστήματος που μετασχηματίζει όλο τον κόσμο σε ένα χάρτη αποδόσεων.

Με δεδομένη την κρίση, ο Προϋπολογισμός του 2009 πρέπει να εγκαινιάσει μια τομή στις μέχρι σήμερα ασκούμενες οικονομικές πολιτικές, στην κατεύθυνση στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων που διαμορφώνουν την εσωτερική συνολική ζήτηση.

Άξονες για έναν αποτελεσματικό Προϋπολογισμό.

Επιγραμματικά τα μέτρα που το Οικονομικό Επιμελητήριο θεωρεί άμεσης προτεραιότητας στην παρούσα συγκυρία είναι:

Δημόσια παρέμβαση στο τραπεζικό σύστημα.

Οι τράπεζες, αν δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, με δικά τους κεφάλαια και χρειάζονται την ενίσχυση του κράτους, θα πρέπει να δεχθούν τον κρατικό παρεμβατισμό. Ο έλεγχος της διάθεσης της οικονομικής παροχής θα πρέπει να θεωρείται επιβεβλημένος όπως επιβεβλημένη είναι και η ανάγκη διευκρίνησης από μέρους των τραπεζών της οικονομικής τους θέσης.

Πρέπει να υπάρξει σύσταση προς τις τράπεζες για εναρμόνιση των επιτοκίων χορηγήσεων με αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναδιάρθρωση της φορολογικής πολιτικής.

Πρέπει να υπάρξει αναδιάρθρωση της φορολογικής πολιτικής και του φορολογικού συστήματος με κύριο στόχο:

- την απλούστευσή του,
 - την αναδιανομή του εισοδήματος
 - την σταθερότητά του και την διαχρονικότητά του,
- ώστε το φορολογικό σύστημα να καταστεί κίνητρο ανάπτυξης

Κοινωνική στεγαστική πολιτική.

Να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες που παρέχουν:

- ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας, που έχει σημαντικούς πόρους από τις εισφορές των εργαζομένων,
- το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων,
- το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Μπορεί έτσι να διαμορφωθεί μια πολιτική χαμηλότοκων δανείων, αλλά και να κατασκευάζονται κατοικίες, οι οποίες θα ενοικιάζονται σε μακροχρόνια βάση με χαμηλό ενοίκιο.

Ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και των χαμηλών εισοδημάτων.

Ένας προϋπολογισμός με τις υπάρχουσες οικονομικές συνθήκες δεν μπορεί να αμελεί την ανάγκη για αύξηση των δαπανών για την Υγεία, την Παιδεία και την Κοινωνική Προστασία.

Να προβλέπει σημαντική αύξηση και αναδιάρθρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ως εργαλείου για αναπτυξιακή πολιτική και οικονομική σταθεροποίηση.

Τέλος ως Οικονομικό Επιμελητήριο υπογραμμίζουμε ότι παρά την σοβαρότητα που έχουν για το μέλλον τα ελλείμματα και το χρέος, η επίδειξη μίας λογικής ανοχής για αυτά, συνοδευόμενη από μια δικαιότερη αναδιανομή του εισοδήματος και μια πολιτική στήριξης των εισοδημάτων και τόνωσης της αγοράς και της ζήτησης, είναι δυνατό να οδηγήσει σε ξεπέρασμα αρκετών αδιεξόδων της πραγματικής οικονομίας.